

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Birch): Siden dette høje Ting ved første Behandling befattede sig med denne Sag, er der fremkommet Røster fra mange Sider, ikke mindst i det andet høje Ting, hvor man har beskæftiget sig med forskellige Forhold dette Forslag vedrørende. Det nedsatte Udvalg har været lydhørt overfor det, der er fremkommet, og har set paa forskellige af Sagerne, bl. a. paa Spørgsmaalet om Lovens Revision. Udvalget er da her enigt med Ministeren om, at denne Sag i Øjeblikket ikke er saa meget oplyst, at man vil kunne skride til en Revision nu, men Revisionsmuligheden bør være aaben, og Udvalget har derfor været enigt med Ministeren om den Revisionsbestemmelse, Ministeren har foreslaaet.

Udvalget har endvidere beskæftiget sig en hel Del med et andet Spørgsmaal, som ogsaa har været fremme, nemlig med Ønsket om Nedsættelse af Embedslægernes Antal. Om denne Sag har vi søgt forskellige Oplysninger hos Ministeriet. Vi har faaet disse og har faaet tilsendt en trykt Beretning for 1924 fra Sundhedsstyrelsen, i hvilken man paa Side 4—24 vil finde en Korrespondance mellem Sundhedsstyrelsen og Amtslægekredsene. Jeg tror at turde sige, at man kan sammenfatte denne deri, at selv Amtslægerne mener, at nogen Nedsættelse af Embedslægernes Antal kan og bør finde Sted. Man maa dog være paa det rene med, at i denne Sag er det ikke en saa ubetinget Besparelse for Staten, hvis man nedsætter Lægekredsens Antal, som man maaske kunde vente. Man maa nemlig huske, at paa den anden Side af Regnebrættet vil der komme en Forøgelse af Befordringsgodtgørelse og maaske en forøget Betaling for de Læger, der faar et større Omraade at passe, og endelig er der den Mulighed, at Befolkningen i mange Tilfælde vil demonstrere imod, at man tager deres Kredsløge fra dem. Noget taler altsaa for og noget taler imod denne Foranstaltning. Udvalget har dog indtaget den Stilling, som det har fælles med Ministeren, at en Nedsættelse af Kredslægernes Antal fra 80 til 70 vil være fuldt forsvarlig. Man maa dog ogsaa her være klar over, at denne Nedsættelse ikke kan ske øjeblikkelig,

thi det ligger i Sagens Natur, at det kun bør ske, efterhaanden som Kredse, der er egnede til Omlægning eller Sammenlægning, bliver ledige. Jeg skal oplyse, at efter hvad vi har faaet at vide fra Ministeriet, er allerede i Øjeblikket 6 Kredse besat ved Konstitution, saaledes at Vejen er banet.

I Overensstemmelse med, hvad jeg her har sagt, har Udvalget stillet et Ændringsforslag under Nr. 2, hvorved man altsaa ønsker at forberede Vejen for denne Reduktion. Det har været nødvendigt at bruge et saa vagt Udtryk som „saa vidt muligt“. Ærede Medlemmer vil forstaa, at det sigter til det Forhold, paa hvilket jeg pegede, nemlig at Indskrænkningen af Kredsenes Antal maa ske lempeligt og under Hensyntagen til den Afgang, som maatte finde Sted. Udvalget kan anbefale det høje Ting at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 2.

Endvidere har den højtærede Minister udtalt Ønske om, at Reglerne for Takstansættelsen ændres, saaledes at man kan naa hen til, at Tjenestemænd under de forskellige Ministerier har lige Befordringsgodtgørelse, og dette søges opnaaet derved, at Ministeren kan fastsætte Taksterne efter Forhandling med Finansministeren, hvorved man altsaa haaber at faa fornøden Ensartethed. I denne Sag har det ganske særlig interesseret Udvalget, at Amtsrådene fremdeles skulde spørges, idet man finder det naturligt, naar Kommunerne betaler Befordringsgodtgørelsen, at de da ogsaa har Indflydelse paa, hvorledes Taksterne bliver. Udvalget anbefaler ogsaa Tinget at stemme for dette Ændringsforslag under Nr. 3.

Saa vidt hører ærede Medlemmer, at Udvalget er enigt, men nu kommer jeg til et Punkt, hvor der, den Gang Betænkningen blev afgivet, var Uenighed, nemlig paa Spørgsmaalet om, hvorvidt 4 Embedslæger, som ikke har underkastet sig den gældende Prøve, skal have Lov til, saaledes som det er foreslaaet af Ministeren, fremdeles at fortsætte. For at denne Sag kan forstaaes fuldt ud, maa jeg maaske oplæse det sidste Punktum af § 2 i den gældende Lov om Embedslægevesenet Nr. 87 af 21. April 1914. Det lyder saaledes: „Efter Udgangen af 1925 kan ingen, der ikke har aflagt Prøven, beklæde Stillingen som Em-